

ЕКСКЛУЗИВНО ИНТЕРВЮ С АНА ТОЛИЯ ЗА УЧАСТНИЦИТЕ НА ФОРУМ TEEN OBSESSION

Как решихте да станете писателка?

Винаги съм обичала да фантазирам и измислям истории. По-късно реших, че е добре да ги записвам, не съм планирала да стана писател...

Смятате ли, че един автор е автор заради нещо вродено, или можеш да станеш автор и с подходящото обучение?

Не мисля, че можеш да станеш автор с подходящо обучение, поне не достатъчно интересен и завладяващ. Винаги трябва да има някакво зрънце, което да ти носи емоцията и енергията да създадеш нещо, нещо, което да радва теб, но и хората около теб. Това е присъщо за всеки творец.

Какво според Вас прави една книга наистина добра?

Добре разказаната история. Неочакваните обрати, искрените и емоционални моменти и стилът, на който е написана. За мен е важно той да е достъпен и да отразява емоциите, както на автора, така и на основните персонажи. Всеки сложен и осеян с чуждици текст носи объркване, а понякога и отегчение за читателя.

Вие ли диктувате историята на книгите си, или те самите ви нашепват какво трябва да се случи?

Когато се появи историята в главата ти, тя сама започва да се развива и да си пробива път нагоре минавайки през фантазията ти. Достатъчно е само да я напаснеш към основната идея и веднага от там се ражда нещо ново. Така, докато стигнеш края на разказа.

Писали ли сте книга по сън, който сте сънували?

Не или поне досега не ми се е случвало да пиша по някакъв сън, но никога не се знае..

Кога са ви идвали най-уникалните идеи? Т.е. например докато ядете любимото си ястие или докато сте били ядосана за нещо, или когато сте релаксирали?

Честно казано, не съм се замисляла и не смятам, че има точен момент. Понякога идеята може да изскочи от нещо, което си видял или от някое изречение прочетено във вестник, от човек, който си срещнал и те е впечатлил. Ключът към човешката фантазия е различен за всеки и зависи от призмата, през която пречупва видяното или чуто.

Кое е за вас най-личното и спокойно място, за да бъдете във вихъра си пишейки?

Това са ранните утрини вкъщи, когато слънцето бавно се показва на хоризонта, усещаш прохладния вятър, който отваря всяка част от теб и сладката тишина, изпълнена с песента на птиците.

Как се роди идеята за "Монета за лодкаря"?

Харесвам историята на Траките и ми се иска тя да достигне до много хора. Историята за Орфей и Евридика е много силна и е жалко, че знаем повече за Ромео и Жулиета, отколкото за тези двама влюбени. Изчистих прахта на времето и легендата за двамата влюбени заблестя. Надявам се искрено тя да докосне повече хора.

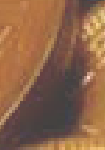
Всяка история си има свой ключ. Монетата, давана на Лодкаря, за да те преведе към Царството на мъртвите е символ на прехода от реалния към отвъдния свят. Затова реших, че това ще отключи древната легенда и ще ѝ даде нов живот.

Кой Ви вдъхнови, за да напишете романа "Монета за лодкаря"?

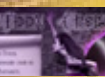

Богатата и много интересна история на Траките. Много ми се иска тя да е по-достъпна до обикновения човек, защото знаем много повече за Масонството и Тамплиерите, отколкото познаваме тази по нашите земи – много п-древна и пълнокръвна.

Колко време Ви отне да напишете романа "Монета за лодкаря"?

Физическото написване ми отне повече, отколкото напасването на цялата история в главата ми... може би около месец. Според мен, добрите разкази се получават когато са написани на един дъх. Тези, които се обмислят по-дълго и бавно, винаги са потромави, може да са по-подробни, по обемни, но в никакъв случай няма да те завладеят по начина, по който го правят историите поразили те като гръм. Това е като да сравниш спокойния топъл летен дъжд, който вали в продължение на дни с буря, която връхлита внезапно, помита всичко и после грейва изкъпаното слънце.

Когато започнахте да пишете историята знаехте ли как ще завърши?

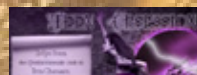
Не. Нито знаех как ще се развие. Имах само една древна легенда и един ключ към нея - монетата за Лодкаря.

Случи ли се нещо покрай написването на тази книга, което да повлия на Вашия поглед към нея?

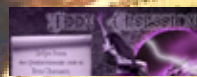
Изгубих много близък човек, докато пишех книгата и това ме накара да вложя много повече емоция и страст, за да посветя на човека когото загубих, нещо наистина вълнуващо и искрено.

Вие ще си приготвите/вземете ли монета за лодкаря?

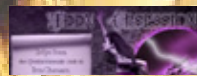
Може би трябва да прочетете книгата, за да получите отговор на този въпрос. Според мен символът на тази монета е индивидуален – всеки има ключ към своето щастие и е въпрос на време да го открие и да отвори сърцето си към чистотата на чувствата си.

Вярвате ли в легендите? Дали са истина или някой с добро въображение и дар слово като васето ги е измислил?

Да, вярвам и смятам, че в основата на всяка легенда стои една човешка история от древността. История, променяна и изглаждана от времето, но много пълнокръвна и искрена. Измислените разкази или добре украсените лъжи не трогват, защото те не са преживявани и не могат да завладеят човешкото сърце.

Какъв е вашия следващ проект?

Вече имам завършен проект „Очите на Светицата“. Една трилогия със самодиви, легенди, ритуални убийства и много любов... но в момента ме вълнува новата история за двама неразделни приятели Тракиец и Грък, които загиват заради една жена в „Проклятието на Тракийката“.